

Maria Timuc

**CELE MAI FRUMOASE
CHIPURI ALE IUBIRII**

**Secretele minții omenеști în opera
marelui inițiat,
Rumi**

Traducerea textelor lui Rumi:
Marius Ghidel

Editura Dharana
București
2021

Cartea care vine la tine.....	5
Rumi – misticul care arde pentru Iubirea Divină	
„Rumi l-a văzut pe cel nevăzut”.....	7
Practica spirituală – așa cum era concepută de Rumi	9
Crizele de viață devin crize emoționale. Care este mesajul lor?	12
Prin iubire, lucrurile amare par dulci	19
„Nu am nici corp, nici suflet, dar sunt Sufletul tuturor sufletelor”	20
„Ceea ce vreau, sunt, ceea ce văd, ating”	24
„Lucrurile se petrec și există o continuă răpire în Frumusețe”	28
Să simți că trăiești într-un Univers care te surprinde mereu	31
„Rana pe care o ai este locul prin care lumina intră în tine”	34
Tu ai puterea de a zbura... ..	38
Orice ai pierde îți vine înapoi în altă formă	42
Dragostea care luminează tot cerul	46
Aceasta este dragostea... Să te detașezi de viață, apoi să pășești cu îndrăzneală în necunoscut.....	50
Ce i-a spus Dumnezeu trandafirului și l-a ajutat să înflorească?	57
Dacă partenerul tău spune un lucru absurd, arată-te uimit.	64
Despre singurătate.....	69
Opinia comună	73
„Dacă toate ușile sunt închise, nu dispera. Există un drum secret care se va deschide pentru tine”	78
„Nu judeca la suprafață: să cunoști înseamnă mai mult decât să vezi”	82
O viață fără dragoste este o pierdere de vreme”.....	87

Harul lui Dumnezeu apare brusc numai la o inimă deschisă	91
Despre smerenie și rugăciune.....	95
Alege unde vrei să ajungi.....	99
Nu încerca să schimbi ceea ce este de neschimbat	
„Ceea ce te rănește, te binecuvântează”	103
Despre diferența dintre minte și inimă	108
Despre suflet și liberul arbitru. Ce știi tu despre suflet, nu-i impune altuia să înțeleagă.....	111
Despre echilibru: Dumnezeu te învață să zbori prin lucrurile opuse	114
Cum cunoști dacă decizi cu mintea sau cu inima?	118
„Iubirea este singura boală care te poate vindeca”	122
Sensul vieții: Găsește barierele pe care le-ai ridicat împotriva iubirii	128
Practica spirituală pentru cunoașterea de Sine.....	133
Despre puterea minții „Taie gândurile care te slăbesc și aruncă-le departe”	138
Virtuțile Tăcerii	143
Durerea te pregătește pentru o minunată bucurie. Sau Golul... ca loc destinat pentru a se umple	148
„Orice dorești să știi, întreabă-te pe tine” ..	152
Despre... Inteligență și Înțelepciune	159
Despre „DOR”... Să nu te mulțumești numai cu... dorul, arată-ți iubirea!	162
Legea spirituală a Darurilor „Aur este numai iubirea sinceră...”	167
Dacă treci printr-o perioadă grea, nu renunța. Totul va fi bine mâine	174
„Astăzi”... este cea mai frumoasă zi!	178
Despre curajul de a face lucruri... nebunești	181
Puterea cuvintelor... dulci.....	184
Sensul sufletului, al minții și al inimii... ..	189
Să trăiești mereu cu pasiune.....	194

Despre abandonul Egoului și libertate	196
Ceea ce cauți, te caută și el pe tine	200
Despre îngrijorare.....	203
Poveștile altora nu sunt ale tale	206
Vreau să te iubesc.....	212
Ce este sufletul?	216
„Gândul întunecat, rușinea, răutatea... v-au fost trimise ca un ghid. Fiți recunoscători”	220
Cine a creat gândul tău de îngrijorare?	227
Adulți sunt numai oamenii liberi de dorințe	233
Despre călătoria prin viață, iertare și chemarea Domnului.....	238
Nebunia de a te căuta pe tine însuși în lume.....	243
Despre liberul arbitru Alege cu iubire și nu te vei rătăci.....	247
Sufletul eliberat de egoism... ca o mie de grădini de trandafiri	251
Ajută pe cineva să-și vindece sufletul	255
Cel ce acceptă să piardă dragostea, acceptă să fie înfrânt... ..	258
Când dragostea mi-a frânt inima. Suferința din dragoste.	266
Mori, iubind, și vei rămâne viu pentru totdeauna	271
Ce înseamnă „să fii tu însuși”?.....	275
Chipurile lui Dumnezeu, chipurile Iubirii.....	282
Despre adevărata vindecare. Sufletul fericit poate vindeca trupul	291
Când te sărută iubirea, renaști	295
Despre comunicare și control. „Fiți urechea divină, iar dacă vorbiți, cereți îngăduință”	298
Trăiește suferința din dragoste pentru a cunoaște Extazul.....	302
„Frumusețea și Dragostea sunt ca trupul și sufletul”	307
Sufletul meu este din altă lume... ..	311

Iubirea binecuvântată face să înduri mai ușor orice lucru urât	321
Iubitorii de Dumnezeu. „Tu, inimă care te grăbești, Dumnezeu va străluci peste tine”	324

Editura Dharana

Alte apariții:

În colecția „Lotus”

„ Doctorul lăuntric. În zarea nemuririi ” de <i>Prentice Mulford</i>
„ Incursiuni în Atlantida ” de <i>Florentina Mateescu</i>
„ Învățăturile lui Confucius ” (Analectele), trad. <i>Traian Călin Uba</i>
„ Suferințe disprețuite ” de <i>Janine Fontaine</i>
„ Apa, miracolul vieții. Terapii interne cu apă ” de <i>Mi- hăiță Toma</i>
„ Dezintoxicarea fizică și psihică. Tehnici și produse ” de <i>Mihăiță Toma</i>
„ Sistemul imunitar – cheia sănătății ” de <i>Mihăiță Toma</i>
„ Vindecarea prin iubire și iertare ” de <i>Mihăiță Toma</i>
„ Miracolul din fiecare ” de <i>Ovidiu Harbădă</i>
„ Arta vindecării învățată de la Valeriu Popa ” de <i>Sanda Ștefan</i>
„ Valeriu Popa – îndrumător al cunoașterii prin știință și credință ” de <i>Ovidiu Harbădă</i>
„ De vorbă cu Valeriu Popa despre sănătate și viață ” de <i>Ovidiu Harbădă</i>
„ Eliberarea de materialismul spiritual ” de <i>Chögyam Trungpa</i>

Editura Dharana

București,

Str. Sfânta Ecaterina nr.15,

sect.4, O.P. 53

Tel: 0772252302

021-337 24 24

e-mail: editura@gmail.com

www.sufletdecarte.ro

www.edituradharana.ro

www.atuuri.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TIMUC, MARIA

**Cele mai frumoase chipuri ale iubirii : secretele minții
omenești în opera marelui inițiat, Rumi / Maria Timuc ; trad.**

textelor lui Rumi: Marius

Ghidel. - București : Dharana, 2021

ISBN 978-606-9029-24-4

I. Ghidel, Marius (trad.)

82.09

Cartea care vine la tine...

Din punct de vedere spiritual, tot ce vine către noi este „atras” în virtutea propriei vibrații. O carte, o întâmplare, o bucurie, o suferință, familia, partenerii de viață, prietenii și chiar micile situații în care suntem implicați nu apar în viețile noastre din întâmplare.

Legea Divină, cea care face ca ceea ce este în conștiință să se materializeze, dăruindu-ne atât de numeroase manifestări în existență, povești incredibile și o diversitate încântătoare (sau mai puțin plăcută) a experiențelor de viață, funcționează așa încât nici o carte nu stă în mâinile noastre fără ca noi să fi creat mai înainte condițiile necesare întâlnirii cu ea.

Eu nu știam prea multe despre Rumi, deși am citit marii scriitori ai lumii încă de când eram elevă. Când a sosit la mine opera lui Rumi, m-am trezit cu peste 500 de pagini de texte spirituale și cu ideea: „Ar trebui să comentezi aceste texte”. Marius Ghidel, traducătorul celor peste 500 de pagini inițiatice ale lui Rumi, a fost acela care s-a gândit că așa putea pătrunde în esența mistică a textelor, așa cum inițial îmi ceruse să comentez experiențele spirituale pe care el însuși le trăise.

Desigur, cum bine se știe deja, am acceptat doar provocarea cu Rumi, pentru că am fost cu ideea că Marius Ghidel și-ar putea singur prezenta propriile experiențe. Și așa am început să-l cunosc pe Rumi prin scrierile sale spirituale înainte să știu altceva despre el. N-am deschis îndată internetul să caut povestea vieții lui Rumi, ci am parcurs cunoașterea sa, și am ales aceasta pentru că am înțeles că am atras opera și că n-ai putea să cunoști mai amplu și mai profund un inițiat decât prin scrierile sale.

Rumi m-a cucerit imediat. Textele care au venit la mine, trimise zic eu de mâna Grației Divine, cea care lucrează prin oameni, desigur, erau încununarea cunoașterii spirituale umane sau așa le-am perceput eu. Iubirea lui Rumi pentru Dumnezeu răzbate din fiecare cuvânt și este, dacă vreți, trăirea care luminează ca un far cosmic din întreaga sa operă. Rumi a fost, și nu am dubii în privința aceasta, ILUMINAT.

Lumina spiritului său continuă să strălucească și astăzi în lumea întregă prin intermediul cărților – unele de poeme, altele care surprind profunda cunoaștere a ființei, a lui Dumnezeu și a modului în care funcționăm noi în univers, în corpul fizic, precum și în experiența non fizică.

Am lucrat încet la această carte. Energia înaltă a operei lui Rumi este la mare distanță de energia vieții noastre de zi cu zi. Pentru Rumi trebuie să fii într-o stare anume, să ai lumină pentru a pătrunde în lumina lui. Atunci când nu aveam destulă lumină, pur și simplu nu puteam să scriu nimic. Aceasta va fi o provocare, probabil, și pentru cititorii care vor atrage cartea. Dar, după ce se va întâmpla atracția, simpla lectură poate trezi lumina interioară a cititorului, invitându-l la propriile reflecții și conștientizându-i trăiri și gânduri deosebite, cunoașteri pe care le intuia sau unele cu care se identifică.

Și așa ar trebui să fie: căci nu ne întâlnim decât cu imagini ale conștiinței noastre în această viață, cu materializări ale ființei noastre interioare, cu ceea ce știm, cu ceea ce avem în noi, sau cu adevăruri pe care vrem să le primim și să le practicăm.

Rumi – misticul care arde pentru Iubirea Divină „Rumi l-a văzut pe cel nevăzut”

Rumi s-a născut la 30 septembrie 1206, în Balkh, și a venit pe lume într-o familie de inițiați: tatăl său era considerat mare teolog și maestru spiritual sufit, iar el a fost numit „Mavlana”, care înseamnă „Maestru/Îndrumător” încă din copilărie, când uimea lumea, deja, prin înțelepciunea sa (găsiți mai multe despre Rumi pe Google - Wikipedia).

Întâlnirea fundamentală a vieții sale a fost, așa cum consemnează istoriograful, cu un mare maestru spiritual, Shams din Tabriz, numit de unii „derviș rătăcitor”, un eveniment care face din Rumi „misticul care arde pentru iubirea divină”. Această întâlnire a avut loc când Rumi avea vârsta de 60 de ani.

Se spune că Shams s-ar fi rugat Domnului și a călătorit toată viața pentru a întâlni un sfânt, iar întâlnirea cu Rumi a fost răspunsul pe care l-ar fi primit la rugăciunea sa. Întâlnirea lor a avut loc după ce Shams a primit prin revelație impulsul de a ajunge la Konya, în Asia Mică, unde locuia Rumi.

Istoriograful relatează că Rumi (Mawlana/Maestrul) ar fi leșinat în timpul primei întâlniri cu Shams din Tabriz.

Una dintre legendele cele mai interesante susține că Shams, intrând la Rumi și văzând manuscrisele sale împrăștiate, l-ar fi întrebat: „Ce este asta?” „Ceva ce tu nu știi”, i-ar fi răspuns Rumi cu oarecare superioritate. Atunci Shams ar fi privit hârtiile și le-ar fi aprins cu privirea, ceea ce l-a determinat pe Rumi să întrebe: „Dar asta ce este?” Și Shams i-ar fi răspuns: „Ceva ce tu nu știi”.

Legenda pare să confirme gradul înalt de inițiere a lui Shams și faptul că acesta cunoștea taine ale existenței mai profunde decât cele pe care Rumi le pătrunsesse, deja. Întâl-

nirea celor doi îl copleșește pe Rumi, care rămâne legat într-un mod misterios de acest derviş răătăcor.

Unul dintre fiii lui Rumi scria: „După o atât de îndelungată așteptare, Mawlana a văzut fața lui Shams; tainele i-au devenit limpezi ca lumina zilei. El a văzut pe cel de nevăzut, a auzit ceea ce nimeni nu a auzit vreodată de la altul. S-a îndrăgostit de el și a fost nimicit”.

Se spune că, înnebuniți de gelozie, discipolii lui Rumi l-ar fi asasinat pe Shams din Tabriz, ba chiar există ipoteza că autorul asasinatului (cel puțin moral) ar fi fost chiar unul dintre fiii săi. Shams a dispărut după doi ani petrecuți alături de Rumi, timp în care iubirea lui Rumi pentru Dumnezeu atinge apogeul.

În timpul vieții sale, Rumi a înființat în Turcia Ordinul Dervișilor Rotitori, care avea la bază practica spirituală printr-un dans de conectare a trupului cu cerul și cu pământul, dar și postul foarte aspru și viața austeră, rugăciunea și retragerea din lume timp de o mie și una de zile.

Unul dintre principiile fundamentale ale dervișilor rotitori spunea că „Odihna celor îndrăgostiți de Dumnezeu se găsește în oboseală (în râvnă): pentru ei, comoara este în durere și bucuria în căutarea însăși”.

Cu alte cuvinte, sensul vieții omului pe Pământ este acela de a-l căuta pe Dumnezeu cu râvnă și a suporta durerea, suferința și austeritatea care se ivesc în timpul călătoriei. Viața însăși este văzută de Rumi ca teritoriul pe care noi călătorim, suntem pe aici în trecere și în această trecere avem nevoie să ne istovim pentru a conștientiza că Dumnezeu este aici și a ne reface legătura cu El.

Iubirea pentru Dumnezeu este trăirea la care trebuie să ajungem, spune Rumi. Și ajungem la ea, descoperind-o în noi și în jurul nostru, purtând nenumărate chipuri, ce ni se vor arăta pe măsură ce trăim iubirea.

Iubind o ființă, simțim iubirea lui Dumnezeu, care se

manifestă în trăirea noastră. Iubind un bărbat sau o femeie, iubind un copil sau un prieten, iubind un câine sau o floare: toate aceste iubiri sunt chipurile dezvăluite ale iubirii lui Dumnezeu pentru noi și singura rațiune a vieții noastre. A-l iubi pe Dumnezeu înseamnă a iubi totul, fără nici o excepție, a-l iubi pe Dumnezeu în tot și în toate. Când îl iubim pe Dumnezeu nu mai facem selecții, nu mai iubim pe unul și-l urâm pe altul, nu mai dorim pe cineva și respingem pe altcineva. Iubirea devine trăirea care ne luminează întreaga ființă și care nu mai exclude nimic și pe nimeni.

Practica spirituală – așa cum era concepută de Rumi

În această carte veți găsi descrierea, atât cât a fost posibil, a unora dintre cele mai frumoase chipuri ale iubirii pe care am putea s-o trăim noi pentru a izbuti apoi s-o vedem în chipurile ce ne apar din lume, din afara noastră. Cartea propune să ne întoarcem privirea, percepția și atenția numai către noi înșine și să retragem complet „*așteptarea de a fi iubiți*”, *cea în care ne-am petrecut viețile până acum, scufundându-ne amarnic în și mai multă suferință. De la așteptarea iubirii ar trebui să trecem la atitudinea de dăruire a iubirii, iar pentru a dărui trebuie să avem iubire.*

Noi trebuie să iubim și să dăruim această iubire lumii, tuturor celor din jur, dar și nouă înșine. Cel ce vine din afara noastră nu este altceva decât „tot noi”, o imagine a Eului nostru, care ne dezvăluie dacă iubim, cât iubim și dacă iubirea este sau nu înlăuntrul nostru.

Suferința ne poate duce către iubire doar atunci când conștientizăm că ne-am îndepărtat de puterea noastră de a iubi și, în consecință, de divinul care iubește în noi și este

sursa adevărată a Iubirii. Suferința care nu ne aduce lumina iubirii ne poate purta către și mai adâncă suferință, ne duce către creșterea distanței dintre noi și Dumnezeu, tocmai pentru că rolul ei, acela de forță de conștientizare, nu și-a atins scopul.

Așadar, suferința singură, fără conștientizare și schimbare a mentalității (a percepției), nu ne poate salva. Când trecem prin situații grele de viață și ne aflăm sub puterea covârșitoare a suferinței, capacitatea noastră de conștientizare este limitată, așa încât tocmai atunci avem nevoie să ne abandonăm Egoul și să-i cerem ajutor lui Dumnezeu.

O simplă rugăciune sinceră, prin care cerem ajutor, poate face diferența între prăbușire absolută și salvare, între momentul în care începem să pășim din nou către iubire și a rămâne pe fundul prăpastiei, inconștienți complet de prezența divină care ne așteaptă chiar în lăuntru nostru.

Viața pare o călătorie pe care o parcurgem între inconștientă și conștientă, între sentimentul că ne lipsește iubirea și trăirea sentimentului că ea este aici și acum și trebuie doar să devenim conștienți de prezența ei.

*

Iubirea pentru Dumnezeu este iubirea pentru tot și toate. Iubindu-l pe Dumnezeu, nu ne poate lipsi iubirea niciodată. Acesta este mesajul lui Rumi și spre realizarea în iubire ne îndrumă el prin fiecare scriere, prin poemele sale, dar mai ales prin scrierile inițiatice.

Cheia izbânzii nu constă atât în multitudinea lecturilor pe care le avem, cât în practica spirituală asiduă, făcută zi de zi, care începe la nivelul gândirii noastre, adică în locul în care se găsește cauza suferinței.

Aceste „pastile de înțelegere diferită a lucrurilor” sunt destinate chiar gândirii, acolo ele vor avea efect pe măsură

ce le practicăm, iar efectul se va resimți în emoțiile noastre, care se vor pozitiva pe măsură ce ne schimbăm modul de gândire.

Fiecare pastilă poate fi practică câte o zi, de dimineață până seara, câte o săptămână sau chiar mai mult, după nevoia fiecăruia.

De exemplu, în ziua în care citim „Pastila despre uimire”, ne putem propune conștient să ne lăsăm uimiți de toate lucrurile minunate care ne apar în cale. Să privim conștient o frunză, de exemplu, și să ne lăsăm mintea și sufletul în uimirea pe care o aveam în copilărie, când descopeream ceva nou. Cum a fost făcută această frunză? Este uimitor că ea există, că are forma pe care o are, culoarea ei este uimitoare, fie că-i verde sau ruginie, căzută sau trăiește pe o creangă.

Practicând uimirea în fața tainelor existenței, pe care nici nu le observam până acum, pentru că ni se părea că ele sunt acolo, pur și simplu, și n-au nevoie de atenția noastră, ne vom trezi că observăm tot mai multe lucruri uimitoare, tot mai multe lucruri frumoase și vom trăi apoi sentimentul prezenței lui Dumnezeu în aceste forme frumoase și inteligente prin care el se exprimă din iubire pentru noi. Curând vom simți că iubim mai mult și ne simțim prezenți pentru ca, prin practica zilnică, să ajungem la conștienta că schimbându-ne gândirea, ne putem schimba viața.

O altă conștientizare importantă ar putea fi aceea că noi am putea să alegem cum anume ne gândim, nicidecum nu ne sunt impuse gândurile, nici nu suntem la mila propriilor emoții.

Pentru a ajunge aici, trebuie să parcurgem un drum lung al cunoașterii de sine și să practicăm zi de zi un alt fel de a gândi. Această practică trebuie însoțită și de schimbări în modul nostru de a mânca, în conștientizarea a ceea ce înseamnă mișcarea fizică și schimbarea stilului de viață, în

Respect Chiar dacă Rumi nu face referiri la aceste aspecte, privind către practica spirituală din viața sa, înțelegem că postul, meditația, rugăciunea și dansul inițiativ, împreună cu participarea discipolilor săi la treburile cele mai obișnuite erau părți componente esențiale ale practicii spirituale.

Așa ar putea să devină și pentru noi tot ce facem: să ne antrenăm sufletul, mintea și corpul pentru a atinge nivele de conștiință mai înalte, ceea ce înseamnă că vom ajunge acolo unde simțim și manifestăm mai multă iubire, acceptare, înțelegere și compasiune pentru tot ce este viață, pentru toate ființele, dar și pentru noi înșine.

Este necesar să înțelegem că, prin orice suferințe am trece în această viață, ele ne cer întotdeauna să iubim mai mult, să ne simțim – în cele din urmă – buni, blânzi, plini de compasiune și de înțelegere față de toate ființele și de felul în care se manifestă ele.

Crizele de viață devin crize emoționale Care este mesajul lor?

Noi suntem Iubire, Iubirea este în noi, nu o putem pierde niciodată altfel decât cu mintea, ceea ce nu presupune o pierdere adevărată, ci doar apariția unei distanțe de iubire pe care o face percepția noastră.

Rumi ne dă nenumărate indicii despre cum am putea folosi conștient mintea pentru a ne întoarce la natura noastră adevărată, la iubire, la iubirea pe care Domnul o păstrează nealterată în noi până când vom alege să revenim de pe cărările bătătorite ale suferinței și să ne conștientizăm adevă-

rata natură.

Crizele prin care trecem în viață, adesea generate de evenimente exterioare sau de boli și diferite tipuri de pierdere, fie că sunt individuale sau colective, așa cum este Pandemia de Covid 19, aflată în desfășurare acum în întreaga lume, sunt – în esență – crize emoționale sau momente în care emoțiile negative acumulate cu ani înainte se arată conștiinței noastre.

Subconștientul colectiv s-a umplut cu erori de percepție, iar acum, în timpul crizei provocate de virus, gândirea irațională este adusă la lumina conștiinței pentru a fi corectată. Probabil că cea mai amplă eroare pe care o observăm acum este legată de percepția noastră asupra morții, care trebuie revizuită din temelii.

Mari grupuri de oameni au plecat de pe Pământ, ceea ce oamenilor le-a trezit cea mai intensă frică. Rumi numește momentul trecerii în lumea de Dincolo „Nunta” și definește acest moment ca pe unul fericit, în care sufletul se întoarce la Tatăl ceresc. „Să nu îți fie frică de moarte. Tu nu poți fi ținut într-o groapă întunecată. Tu ești plin de strălucirea lui Dumnezeu”, scria Rumi.

Se spune că plecarea din lume nu este decizia noastră, cum n-a fost decizia noastră nici venirea în corpul fizic, și că momentul plecării este scris în noi încă de când suntem în burta mamei (dr. David Hawkins – cărțile sale au fost traduse în România de Editura Cartea Daath).

Dacă mulți oameni au plecat în aceeași perioadă de timp, atunci plecarea lor a fost scrisă, deja, și această plecare trebuie să aibă un sens pentru conștiința noastră, trebuie să poarte un mesaj, pe care îl putem descifra, observându-ne emoțiile.

Pandemia pare să ne invite la consolidarea credinței noastre în iubirea lui Dumnezeu și la schimbarea mentalității.

Respectiv, Frica, această emoție puternică pe care ne-o arată subconștientul prin intermediul pandemiei, este o creație a Eului, nu una a lui Dumnezeu. Ne este teamă pentru că nu credem că Domnul ne poate apăra, pentru că ne gândim irațional la viitor, în loc să ne bucurăm de prezent. Avem o problemă de „credință” ca entitate colectivă, pare să ne spună Pandemia. Avem o problemă de raportare la azi, acum, aici, adică la momentul prezent, la singurul timp în care trăim cu adevărat și creăm ceea ce percepem ca fiind real.

„Astăzi este cea mai frumoasă zi”, ne spune Rumi. Astăzi înseamnă orice moment din prezent. A deveni conștienți că „acum” este viața și trebuie să ne bucurăm de ea în acest moment, exact în condițiile pe care le avem și oriunde am fi, este o realizare spirituală de cel mai înalt grad.

Frica dezvăluie că ne bazăm excesiv pe Eul nostru în loc să ne bazăm pe Dumnezeu, avem o carență în privința credinței. Mai mult, nu știm că „plecarea din lumea fizică este programată”, că ea poartă un mesaj karmic, în esență, și că, tocmai pentru că a fost programată, nu poate fi evitată.

În același timp, dacă momentul programării nu a sosit, frica este doar o consecință a inconștienței noastre cu privire la adevăr și, cum spunea dr. David Hawkins, ne putem lipsi de ea, revenind conștient la înțelegerea existenței noastre în acest moment și la bucuria de a exista chiar acum, sentiment care va înlocui frica de a nu exista mâine.

Toate emoțiile negative care s-au trezit în noi în perioada pandemiei, dar și în relația cu orice criză de viață ne cer să ne supunem conștiința la o investigație atentă și să ne verificăm percepțiile iraționale, care sunt adevărata sursă a suferinței.

Crizele de viață sunt expresia descărcării emoțiilor negative acumulate în trecut în subconștientul colectiv sau individual și de aceea ele pot deveni momente de oportuni-

tate fantastică pentru înnoirea ființei, pentru purificarea negativității, pentru a alege să iubim, în loc să ne credem victimele vieții.

Frica de boală, fricile – de orice fel ar fi ele – ne spun doar că ne este frică de conștientizare și, în esență, ne este frică de adevăr. Dedesubtul tuturor fricilor și a emoțiilor care ne macină ființa se ascunde un amplu și profund sentiment de vinovăție, care este consecința automată a gândirii noastre iraționale, în primul rând.

Iubirea, cea care reprezintă măsura puterii noastre de a raționa corect, ne așteaptă la capătul căutării spirituale și în lumina ei este Dumnezeu însuși. Despre fațetele „iubirii” la care putem ajunge cu puțină râvnă și cu dorința sinceră de a înțelege și a iubi, cu alegerea clară și cu rugăciunea noastră, ne vorbește Rumi, invitându-ne la viață, la bucurie și la a trăi mai conștient, dar nu mâine, deci în viitor, nici ieri, adică în trecut, ci chiar astăzi, acum și aici, oriunde am fi.

Unde suntem acum este locul perfect în care avem șansa de a crește spiritual. Acum avem șansa transformării și a înțelegerii miracolului care este viața noastră. Azi este ...momentul prezent, momentul în care ne creăm întreaga realitate.

Emoțiile noastre reprezintă un cumul al percepțiilor pe care le-am avut în trecut și nu trecutul însuși. Noi simțim ca realitate doar ceea ce am perceput ca fiind realitatea, iar vestea bună este aceea că ne putem conștientiza percepțiile iraționale, putem gândi diferit și așa putem aduce emoțiile la o vibrație mai înaltă, le putem pozitiva și lumina cu o înțelegere diferită.

Lumea întreagă trece astăzi printr-o „criză emoțională” amplă, care aduce la suprafața conștiinței colective percepțiile iraționale, care au adunat energie masivă în subconștientul colectiv. Amenințarea bolii și a morții, izolarea, restricțiile de călătorie și mișcare, toate îngrădirile care s-au